

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **BALESO s.r.o.**, se sídlem Vodárenská 724, Kralupy nad Vltavou, zastoupeného JUDr. Petrem Poledníkem, advokátem se sídlem v Brně, Příkop 4, proti žalovanému **Ministerstvu financí** se sídlem Letenská 15, Praha 1, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 26.4.2013 č.j. MF-31 394/2013/12-1204, ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 26.4.2013 č.j. MF-31 394/2013/12-1204 **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen **zaplatit** žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9.800,- Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám JUDr. Petra Poledníka, advokáta se sídlem v Brně, Příkop 4.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Střední Morava ze dne 31.10.2012 č.j. OKN-PRK 24/2012 ve věci uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně ve výši 300 000,- Kč.

Žalobce v žalobě namítl, že správní orgán 1. stupně i žalovaný vycházeli z nedostatečně zjištěného skutkového stavu, žalobci neumožnili seznámit se s podklady a vyjádřit se k nim, žalovaný se nedostatečně a nepřesvědčivě vypořádal s odvolacími námitkami. Žalobce argumentoval konkrétně k jednotlivým dokladům, z nichž správní orgány vycházely (protokol stavebního úřadu z 11.12.2006 a shodně revizní zprávy elektro – podle žalobce byly provedeny pouze zabezpečovací práce, nikoli investiční, projektová dokumentace pro stavební povolení ze srpna 2008 – vyhodnocení žádosti o dotaci se konalo v červnu 2008, takže pokud by byly zřejmé nějaké nejasnosti, žalobce by byl vyzván k upřesnění atd.). Dále uvedl, že se nemůže vyjádřit k expertnímu posudku Ing. J. G. z 14.6.2008, když tento nebyl žalobci vůbec doručen.

Žalovaný ve vyjádření zopakoval odůvodnění napadeného rozhodnutí a zdůraznil, že žalobce uplatnil výdaje, skutečněné ještě před rozhodnutím o poskytnutí dotace.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce byl příjemcem dotace na rekonstrukci areálu bývalého mlýna (vytvoření 28 lůžek, wellness, provozní kanceláře, dětského hřiště, půjčovny kol atd.), o poskytnutí dotace bylo rozhodnuto výborem Regionální rady 25.6.2008. U žalobce byl nejprve prováděn audit (odkaz na zprávu o auditu z června 2012 v protokole o kontrole), byly zjištěny nesrovnalosti, na základě toho zahájil úřad Regionální rady dne 2.7.2012 „veřejnosprávní kontrolu – administrativní“, spočívající zjevně v překontrolování listinných podkladů, bez jakékoli spolupráce s žalobcem. Kontrola byla ukončena 13.8.2012 a protokol o kontrole doručen žalobci do datové schránky s poučením, že může do 5 dnů podat námitky. Dne 31.10.2012 byl vydán správním orgánem 1. stupně platební výměr, jímž byl žalobci uložena odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 300 000,- Kč s odůvodněním, že žalobce předložil k proplacení výdaje, které byly realizovány před rozhodnutím o poskytnutí dotace. To bylo podle správního orgánu zjištěno z dokumentů vyjmenovaných v platebním výměru (stejně dokumenty jako v protokolu o kontrole - protokoly stavebního úřadu z 11.12.2006 a 27.4.2007, usnesení stavebního úřadu z 15.1.2007, revizní zprávy elektro, projektová dokumentace pro stavební povolení z března 2007 a ze srpna 2008, fotodokumentace k projektové žádosti, expertní posudek Ing. J. G. z 14.6.2008). Žalobce podal odvolání proti platebnímu výměru, v němž argumentoval shodně jako nyní v žalobě, tj. uváděl zcela konkrétní námitky vůči jednotlivým podkladům rozhodnutí.

Žalovaný zamítl odvolání napadeným rozhodnutím, v němž jednak opakoval skutečnosti uvedené již v platebním výměru, jednak poukazoval na skutečnosti uvedené ve zprávě o auditu (tato zpráva však není součástí správního spisu předloženého soudu). S odkazem na zákon o finanční kontrole a na zákon o státní kontrole žalovaný vyslovil, že zpráva o auditu a protokol o veřejnosprávní kontrole jsou použitelnými důkazními prostředky, neboť mají povahu veřejné listiny, u nichž platí, že není-li prokázán opak, je třeba ze skutečností tam uvedených vycházet. K námitce ohledně expertního posudku žalovaný uvedl, že tuto námitku mohl žalobce uplatnit již v rámci auditu, případně v rámci administrativní kontroly, což neučinil.

Jak správně uvedl žalovaný pod bodem III. napadeného rozhodnutí, v řízení, v němž byl vydán platební výměr na odvod peněžních prostředků za porušení rozpočtové kázně – a následné rozhodnutí o odvolání proti němu – má žalobce postavení daňového subjektu podle zákona č. 280/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen daňový řád). Tím však správnost napadeného rozhodnutí končí, dále už se jedná pouze o porušování procesních práv žalobce.

Podle § 92 odst. 2 daňového řádu, správce daně dbá, aby skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně byly zjištěny co nejúplněji, a není v tom vázán jen návrhy daňových subjektů.

Podle § 92 odst. 5 písm. e) daňového řádu, správce daně prokazuje skutečnosti rozhodné pro uplatnění následku za porušení povinnosti při správě daní.

Podle § 116 odst. 2 daňového řádu, v odůvodnění rozhodnutí o odvolání musí být vypořádány všechny důvody, v nichž odvolatel spatřuje nesprávnosti nebo nezákonnosti napadeného rozhodnutí.

Žalovaný zcela ignoroval konkrétní odvolací námitky žalobce a zaštiťoval se přitom protokolem o kontrole a zprávou o auditu. Přehlédl však, že se nachází v řízení podle daňového řádu, v němž má žalobce postavení daňového subjektu, a že je na správních orgánech, aby prokázaly rozhodné skutečnosti. Pouhý poukaz na protokol o kontrole, za situace, kdy žalobce namítal konkrétní skutečnosti vůči jednotlivým podkladům, shromážděným při kontrole a vyjmenovaným v platebním výměru, tedy neobstojí. Bylo na žalovaném, aby se konkrétními námitkami žalobce zabýval, a pokud tak neučinil, zatížil řízení nepřekoumatelností. Žalovaný dále argumentoval skutečnostmi z řízení o auditu, tedy něčím, co nebylo obsahem odůvodnění platebního výměru, navíc správní spis, jak byl předložen soudu, neobsahuje z řízení o auditu zhola nic. Je přitom nerozhodné, že žalobce nepodal námitky vůči protokolu o kontrole, neboť řízení o odvodu je řízením samostatným, odlišným od řízení o kontrole. Tentýž závěr platí ohledně nesprávného vypořádání žalobcovy námitky k expertnímu posudku.

Kromě poukazu na znění zákona lze připomenout i judikaturu soudů rozhodujících ve správním soudnictví, např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.5.2008 č.j. 4 As 21/2007-80: *Vyjde-li správní úřad při rozhodování o sankci za správní delikt pouze z protokolu o kontrole pořízeného podle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, aniž by se v následném správním řízení o uložení sankce jakkoli vypořádal s důkazními návrhy účastníka řízení v tomto řízení učiněnými, které mají vyvrátit či jinak interpretovat kontrolní zjištění, je výsledné rozhodnutí zpravidla nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.*

Soud proto rozhodnutí žalovaného zrušil v souladu s § 76 odst. 1 písm. a), b) a c) s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalobci vznikly náklady zaplacením soudního poplatku ve výši 3.000,- Kč a náklady právního zastoupení advokátem ve výši 6.800,- Kč (2 úkony právní služby po 3.100,- Kč, 2 x režijní paušál po 300,- Kč – převzetí věci, sepsání žaloby). Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o.s.ř.) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 25. září 2014

JUDr. Monika Javorová

předsedkyně senátu